SJORS

van de Rebellenclub

Nr. 40
3 oktober 1964
VERSCHIJNT WEKELIJKS

HOERA!!!

HET NIEUWE SJORSBOEK IS VERSCHENEN!

SJORS EN SJIMMIE

ALS JOURNALISTEN

Sjors en Sjimmie zijn bij een krant terechtgekomen, waar voor de jacht op groot nieuws de beste journalisten worden ingezet. In dit spannende boek krijgen ze de kans om te bewijzen dat ze hun vak verstaan. Sjors en Sjimmie krijgen moeilijke opdrachten en hun werk voert hen niet alleen de hele wereld over, ze beleven er ook de spannendste avonturen bij. Ze raken met een onderzeeboot vast onder het poolijs, ontmaskeren een bankrover, worden als smokkelaars gearresteerd, maken met een ballon een noodlanding op zee, worden in Hollywood tot filmster gebombardeerd en beleven nog veel meer avonturen. Wil je hun belevenissen op de voet volgen? Vraag dan aan je ouders of ze dit boek willen bestellen. Maar... het moet wel vlug gebeuren, want de Sjorsboeken zijn ieder jaar snel uitverkocht!

EEN VERHAAL OM VAN TE SMULLEN; 104 PAGINA'S PRACHTIGE VIERKLEURENDRUK. EN TOCH SLECHTS F 1.95!

DIT SJORSBOEK IS VERKRIJGBAAR:

● Bij de plaatselijke bezorger van dit blad ● Door overschrijving van f 1.95 op giro nr. 9229 t.n.v. de N.V. Drukkerij De Spaarnestad, afd. Extra-uitgaven, te Haarlem, waarbij op het girostrookje duidelijk moet worden vermeld: „SJORS EN SJIMMIE ALS JOURNALISTEN" ● Bij uw boekhandelaar

België 35 F. Verkrijgbaar bij onze verkopers, de boek- en dagbladhandel en bij N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestr. 34-38, Antwerpen, postrekening 8.34.05.

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

NEE MAAR, HIER KLOPT IETS NIET!
W-WAT M-MOET DAT H-HIER?
WAT IS DAT NU? ZIJN JULLIE NIET BLIJ MET DE SNELLE KOMST VAN DOKTER FABIUS FLOX? VOORUIT, WAAR IS DE ZIEKE KALIEF, DAN ZULLEN WE HEM EENS GAUW OPKRIKKEN!

MIJN VLIEGTUIG ZIT VOL PILLEN, POEDERS, SMEERSELS EN DRANKJES: DIE HEB IK NIET VOOR NIETS MEEGEBRACHT! HA, HA, AANSTONDS DARTELT DE KALIEF WEER VROLIJK ROND!
DUS U BENT DE ÉCHTE DOKTER FABIUS FLOX? MAAR DAN ZIJN WE BEDROGEN!

LOPEN, DINKIE! LOPEN WAT JE KUNT! NU HEBBEN WIJ HET GEDAAN! MAAR ZE WILDEN OOK NIET NAAR ME LUISTEREN!
STOP!
OPA!

WACHTERS, SLUIT DE POORTEN EN TREK HET ZWAARD! LAAT DE BEDRIEGERS NIET ONTKOMEN!
SORRY, BOYS, IK BEGRIJP ER NIETS MEER VAN!

BLIJF STAAN, OPA! PROBEER MAAR NIET TE VLUCHTEN! WE ZITTEN ALS MUIZEN IN DE VAL!
WIJ ZIJN GEEN BEDRIEGERS! DIE DIKKE GROOTVIZIER WILDE NIET LUISTEREN!

EVEN LATER...
HET IS ZEER ONAANGENAAM, DOKTER FLOX, DAT DIT BIJ UW AANKOMST MOEST GEBEUREN! MAAR IK ZAL HET ALLEMAAL UITLEGGEN!
NEE, DIKKE MENEER, JIJ WILDE NIET LUISTEREN! ZO IS HET!

DE BESTE PLAATS VOOR ZULK BRUTAAL VOLK IS DE DONKERSTE KERKER VAN HET PALEIS! WACHTERS, DOE UW PLICHT EN ZET ZE OP WATER EN BROOD! SLUIT ZE IN DE BOEIEN!

WIE HAD DIT OOIT GEDACHT! WE ZIJN OPGESLOTEN ALS BOEVEN! WEG VRIJHEID, WEG TAPIJT, WEG BEO! ALLES ZIJN WE KWIJT!

OLD SHATTERHAND
EN WINNETOU
DOOR DR. KARL MAY

MAAR OLD SHATTERHAND WEET DE DOLKSTOOT AF TE WEREN.
AU! AU!

MET AL ZIJN KRACHT TRAPT HIJ DE AANVALLER VAN ZICH AF.
AAAAAH!

DE BANDIET VALT VLAK VOOR DE VOETEN VAN SANS-EAR.
PAFF!
GOED ZO!

LIEVE HELP, OLD SHATTERHAND! DAT IS FRED MORGAN, DE MOORDENAAR VAN MIJN VROUW!

ALS OLD SHATTERHAND DAT HOORT, REMT HIJ ONMIDDELLIJK EN SPRINGT VAN DE LOCOMOTIEF.

BEIDE MANNEN RENNEN ACHTER DE BANDIET AAN. INTUSSEN JAGEN DE TREINREIZIGERS DE LAATSTE INDIANEN OP DE VLUCHT.

HIJ HEEFT ZICH WEER BIJ DE INDIANEN GEVOEGD.
HET IS NIET VERSTANDIG HEM VERDER TE ACHTERVOLGEN. KOM, LATEN WIJ NAAR DE TREIN TERUGGAAN.

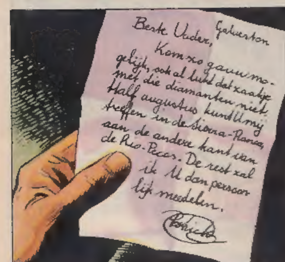

IK NEEM AAN DAT U VOORTAAN WAT MEER VERTROUWEN IN OLD SHATTERHAND ZULT STELLEN.
HEREN, ZONDER UW HULP WAREN WIJ VERLOREN GEWEEST. IK...
TOT ZIENS! EN EEN GOEDE REIS VERDER.

ZULLEN WIJ VANNACHT HIER BLIJVEN?
AKKOORD! DE INDIANEN HEBBEN ZICH HEEL VER TERUGGETROKKEN.

WAT EEN STOMMITEIT VAN MIJ! FRED MORGAN WAS PRAKTISCH IN MIJN MACHT EN NOG LAAT IK HEM ONTSNAPPEN!
DEZE BUIDEL HEB IK IN HET ZADEL VAN ZIJN PAARD GEVONDEN.

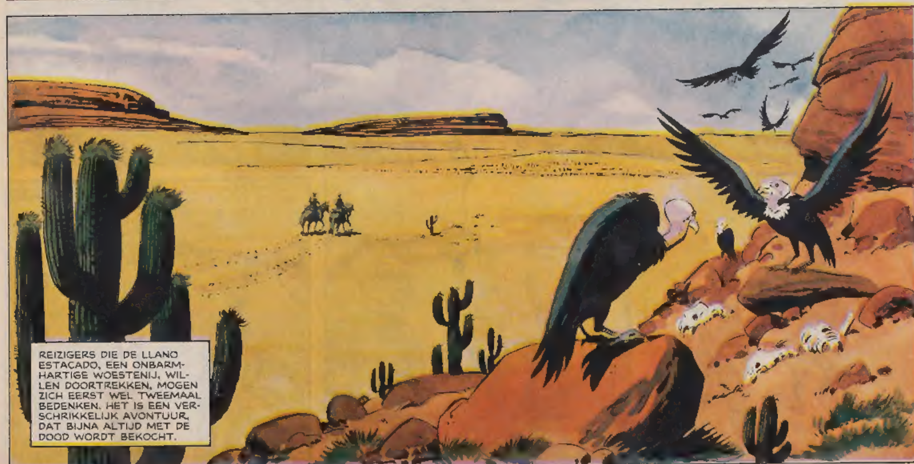

KIJK EENS. HIJ HEEFT ZEKER EEN JUWELIER BEROOFD. EEN FORTUIN AAN DIAMANTEN!

IN DE BUIDEL ZIT OOK NOG EEN BRIEF.

Beste Uuder, Galveston
Kom zo gauw mogelijk, ook al lukt dat zaakje met die diamanten niet. Half augustus kunt U mij treffen in de Sierra-Ranca, aan de andere kant van de Rio-Pecos. De rest zal ik U dan persoonlijk meedelen.

IK VERTREK MORGENOCHTEND DIRECT NAAR DE RIO-PECOS. GA JE MEE?
IK HAD JOU HETZELFDE WILLEN VOORSTELLEN.

DE VOLGENDE OCHTEND BEGEVEN OLD SHATTERHAND EN SANS-EAR ZICH IN ALLE VROEGTE OP WEG.

REIZIGERS DIE DE LLANO ESTACADO, EEN ONBARMHARTIGE WOESTENIJ, WILLEN DOORTREKKEN, MOGEN ZICH EERST WEL TWEEMAAL BEDENKEN. HET IS EEN VERSCHRIKKELIJK AVONTUUR, DAT BIJNA ALTIJD MET DE DOOD WORDT BEKOCHT.

TIGER JOE

Tiger Joe en zijn metgezellen zijn op zoek naar een legendarische ivoorschat. Onderweg wordt hun kamp bedreigd door termieten. . .

redder in de nood

Nadat de twee bandieten Christine en Jean in diens woning aan hun stoel hadden vastgebonden, wilden ze met de buit van de bankoverval vertrekken. Opeens...

De vrolijke vijf

van de Edelweiss-school

OPNIEUW HADDEN DE EDELMOEDIGE VRIENDINNEN EEN GROTE DIENST BEWEZEN AAN IEMAND DIE IN GEVAAR WAS!

HET SCHATEILAND

NA DIT OPONTHOUD GINGEN WE WEER VERDER. INTUSSEN HAD ER EEN VERANDERING PLAATSGEVONDEN. HET HELE GEZELSCHAP, DAT ZONDER UITZONDERING UIT RASBOEVEN BESTOND, DIE NERGENS VOOR TERUGDEINSDEN, WAS, DOOR DE LUGUBERE VONDST EN DE HERINNERING AAN DE BERUCHTE ZEEROVER FLINT, HEEL WAT KALMER GEWORDEN. ZE BLEVEN DICHT BIJ ELKAAR EN SPRAKEN OP GEDEMPTE TOON.

JE WEET TOCH WEL ZEKER, DAT FLINT DOOD IS, HÈ?

DAT KUN JE GERUST VAN MIJ AANNEMEN, ZO DOOD ALS EEN PIER!

WE NADERDEN DE ANDERE KANT VAN HET PLATEAU. SILVER LIET DE MANNEN STOPPEN OM AAN DE HAND VAN HET KOMPAS DE RICHTING TE CONTROLEREN.

VOLGENS HET KOMPAS VAN LANGE JOHN LIEPEN WE GOED. WE HADDEN EEN PRACHTIG UITZICHT OVER HET EILAND. HET WAS DOODSTIL, ALLEEN HET GELUID VAN DE BRANDING WAS ZWAK HOORBAAR.

ZO MOETEN WE ER RECHT OP AANLOPEN!

NOG STEEDS ONDER DE INDRUK EN BIJGELOVIG ALS ZE WAREN SPRAKEN DE MANNEN FLUISTEREND MET ELKAAR.

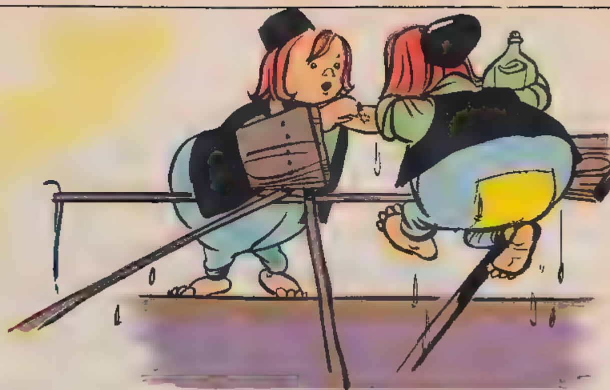
TE MIDDEN VAN DE PRACHTIGE NATUUR EN DE ONHEILSPELLENDE STILTE STEEG PLOTSELING VANUIT DE BOSJES EEN GEZANG OMHOOG...

VIJFTIEN MAN OP DE KIST VAN EEN ZEEMAN,
JOHO HO, EEN FLES VOL RUM!

MET EEN HOGE, TRILLENDE STEM KLONK HET AFSCHUWELIJKE LIED VAN DE VIJFTIEN MAN!

Freek en Frank

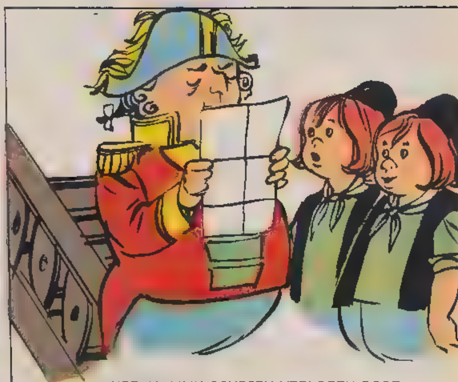
FREEK ONTDEKTE EEN FLES IN ZEE EN DOOK IN HET ZILTE NAT OM HEM OP TE HALEN. ONVERWACHTS WERD HIJ BEDREIGD DOOR EEN HAAI, MAAR GELUKKIG WIST HIJ NET OP TIJD WEER AAN BOORD TE KOMEN...

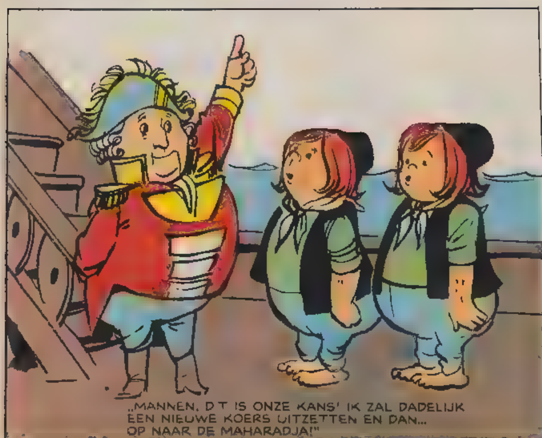
FRANK HIELP ZIJN VRIEND EEN HANDJE OM VEILIG MET ZIJN FLES AAN DEK TE KOMEN

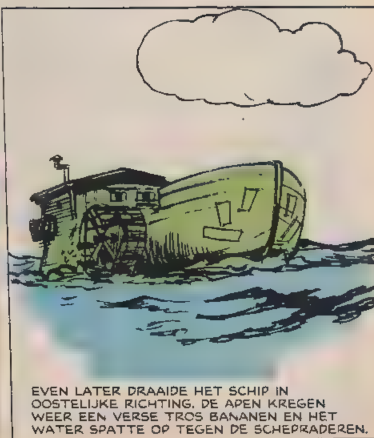
DAAR OVERHANDIGDE HIJ ADMIRAAL BOEM, DIE OP HET LAWAAI TE VOORSCHIJN WAS GEKOMEN, DE GEHEIMZINNIGE FLES. WAT ZOU ERIN ZITTEN?

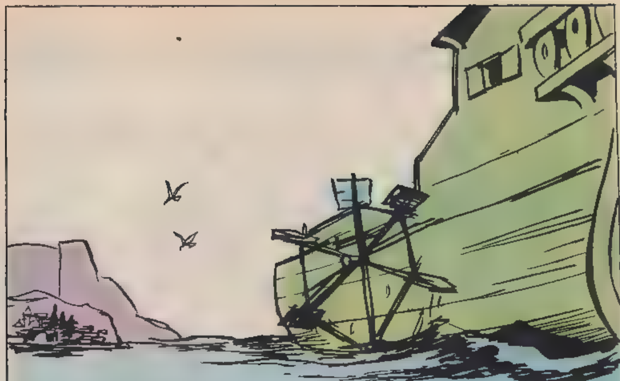
„HEB AL MIJN SCHEPEN VERLOREN DOOR EEN GEWELDIGE ORKAAN. GEEF DE HELFT VAN MIJN LAND VOOR EEN ZEEWAARDIG SCHIP DE MAHARADJA VAN KAPUT."

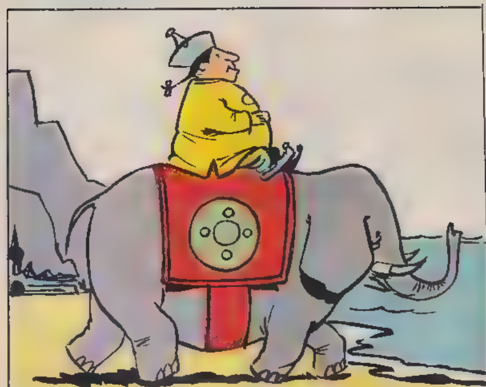
„MANNEN, DIT IS ONZE KANS! IK ZAL DADELIJK EEN NIEUWE KOERS UITZETTEN EN DAN... OP NAAR DE MAHARADJA!"

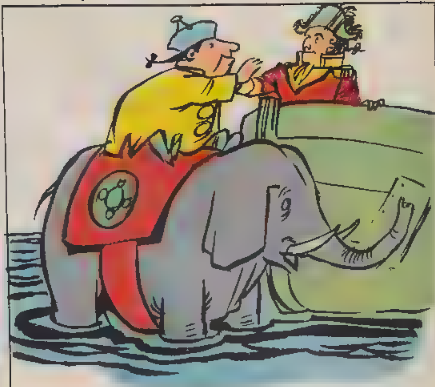

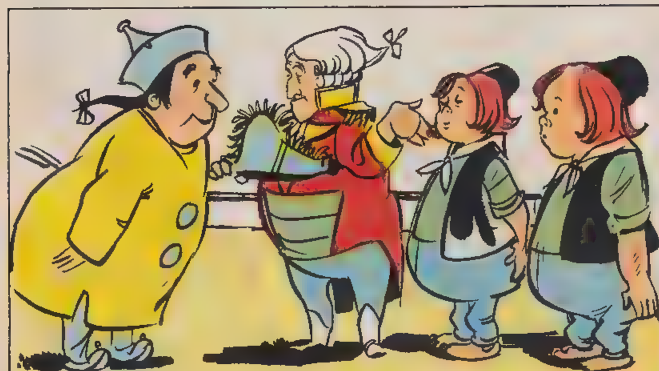
EVEN LATER DRAAIDE HET SCHIP IN OOSTELIJKE RICHTING. DE APEN KREGEN WEER EEN VERSE TROS BANANEN EN HET WATER SPATTE OP TEGEN DE SCHEPRADEREN.

NA TWEE DAGEN VAREN KWAM HET LAND KAIPUT IN ZICHT,
EERST VAAG, MAAR LANGZAAM AAN WERDEN DE CONTOUREN
VAN DE BERGEN DUIDELIJK ZICHTBAAR.

TENSLOTTE KON BOEM DE
HUIZEN AL ZIEN. DAAR...
DAAR ZAG HIJ EEN GESTALTE.

HOOG OP DE RUG VAN ZIJN STAATSOLIFANT KWAM DE
MAHARADJA HUN IN HOOGSTEIGEN PERSOON TEGEMOET

DE ONTVANGST WAS ZEER HARTELIJK;
DE BEIDE MANNEN DRUKTEN ELKAAR DE HAND

BOEM STELDE FREEK EN FRANK VOOR EN DE VRIENDEN
BEGROETTEN DE MAHARADJA MET EEN DIEPE BUIGING.

TOEN NODIGDE DE VORST
HEN UIT AAN LAND TE GAAN.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

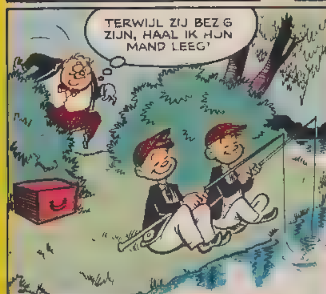

BILLIE IS DOL OP VIS, MAAR VAN OPGEZETTE VISSEN HEEFT HIJ SINDS KORT MEER DAN GENOEG...

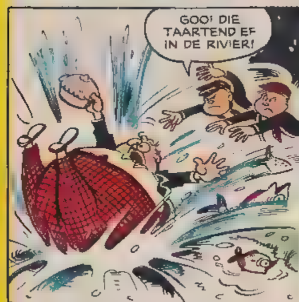

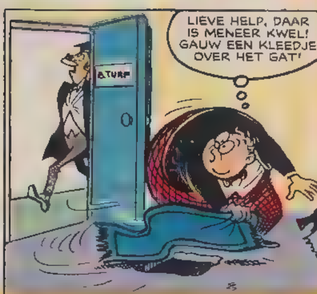

MAAR OP ZIJN KAMER AANGEKOMEN RUIKT BILLIE OPEENS NOG MEER LEKKERE DINGEN

BILLIE, WAAROM ZIT JE MET DIT MOOIE WEER BINNEN?
ALLE MENSEN, DAT GAT!

IK WAS JUIST VAN PLAN OM NAAR BUITEN TE GAAN!

NU MOET IK WEG WEZEN VOOR HIJ BIJKOMT!

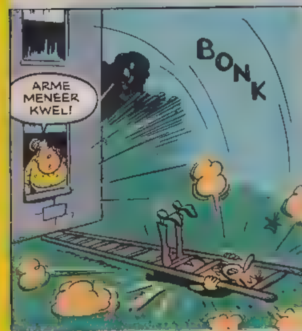

NU TERUG NAAR MIJN KAMER! WACHT IK KAN MOO DIE LADDER GEBRUIKEN!

KWEL DENKT DAT IK WEG BEN, DUS DAT IS IN ORDE!

EN NU, OP TER VISVANGST!

HEE, WAT MOET DIE LADDER DAAR? ZOUDEN WE SOMS INBREKERS OP BEZOEK HEBBEN?

IK ZAL DIE LADDER WEGDUWEN VOOR IEMAND HEM TEGEN MIJN RAAM ZIET STAAN!

ARME MENEER KWEL!
BONK

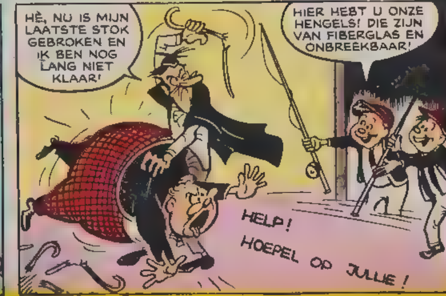

BEET!

NOG EEN KEER PROBEREN!
U HEBT EEN LELIJKE SMAK GEMAAKT! GA EVEN ZITTEN!

TJONGE, NU HEB IK IETS ZWAARS AAN DE HAAK!

HEE, DAT LIJKT WEL EEN STUK KLEDING!

JA, EEN STUK VAN MIJN KLEDING!
B. TURF

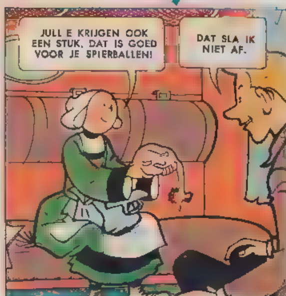

HÈ, NU IS MIJN LAATSTE STOK GEBROKEN EN IK BEN NOG LANG NIET KLAAR!
HIER HEBT U ONZE HENGELS! DIE ZIJN VAN FIBERGLAS EN ONBREEKBAAR!
HELP!
HOEPEL OP JULLIE!

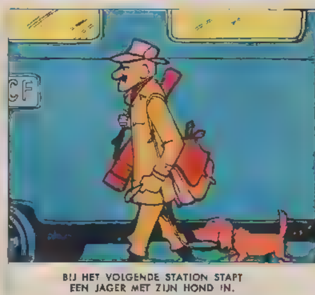

Toosje Tontel

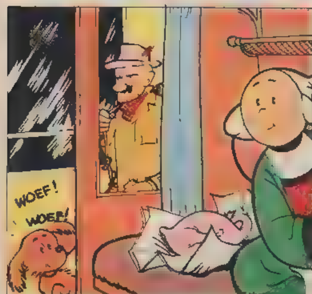

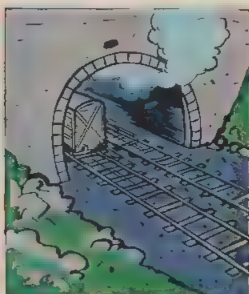

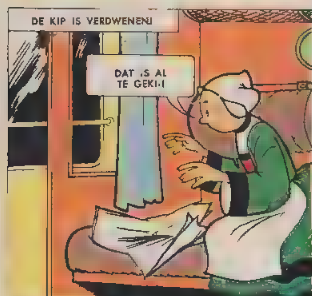

BIJ HET VOLGENDE STATION STAPT EEN JAGER MET ZIJN HOND IN.

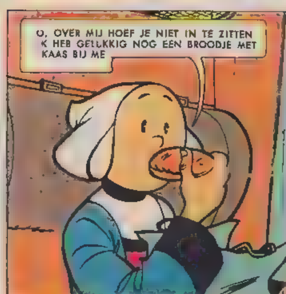

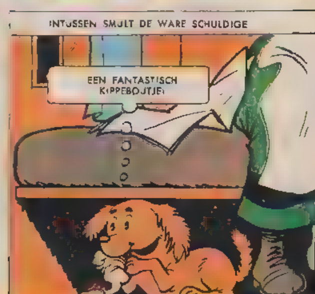

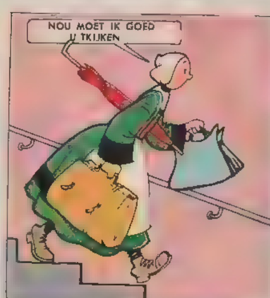

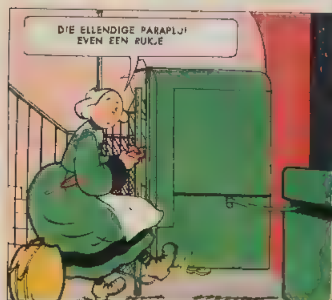
INTUSSEN SMULT DE WARE SCHULDIGE

TOT ZIENS. MIJN VRIEND HEET PAUL EN IK BEN FRANS
IK LOGEER IN DE RUE DE PRESBOURG, NUMMER 145, VLAK BIJ DE CHAMPS-ELYSÉES.

NOU MOET IK GOED UITKIJKEN

HEE, WACHT EVEN! IK MOET ER NOG DOOR!

DIE ELLENDIGE PARAPLU! EVEN EEN RUKJE

IK BEN BINNEN!

KAUWGUM? KEN IK NIET! KAN ME NIET SCHELEN OOK! IK NEEM ER DRIE VAN
KAUWGOM

DAN HEB IK WAT TE DOEN... EN IK KAN HET ME VEROORLOVEN IK WORD TOCH RIJK!

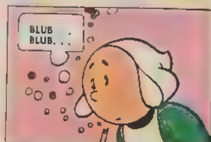

DAT IS VREEMD. HEE

HET PLAKT AAN JE TANDEN!

'K EET NOG LIEVER VERGIF!

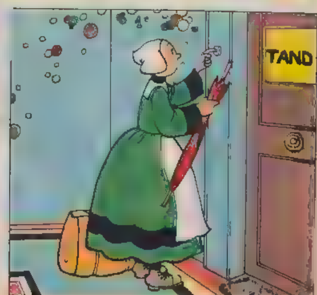

WAT OVERKOMT ME NOU???

MIJN MOND KAN BIJNA NIET MEER OPEN

BLUB. BLUB. . .

GLOB. GLOB
HEBT U KIESPIJN, JUFFROUW?

DAAR IS RAAD OP! TEGENOVER DE UITGANG WOONT EEN TANDARTS.

TAND

Cliff Rendall

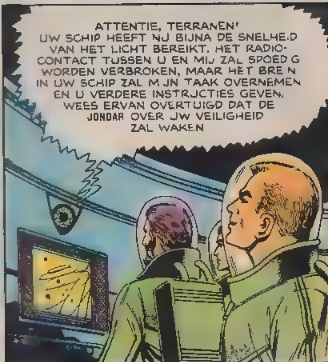
GEVANGENEN VAN HET HEELAL

SCIENCE FICTION

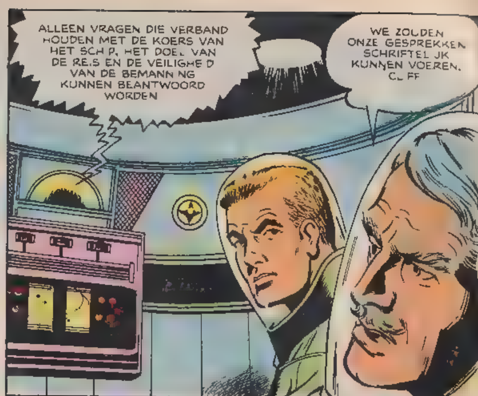

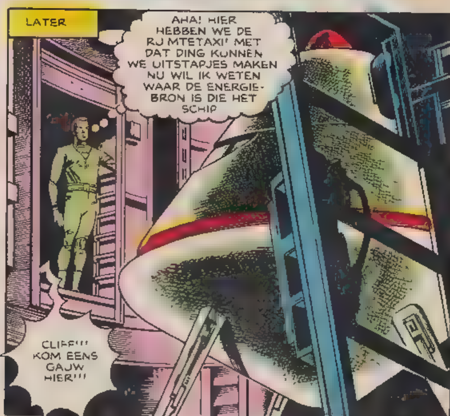

IN SNEL TEMPO BEANTWOORDT DE JONDAR NU VERSCHILLENDE VRAGEN. WELDRA WETEN ZE WAAR VOEDSEL, SLAAPPLAATSEN, RUIMTEPAKKEN, GENEESMIDDELEN EN ALLERLEI ANDERE ZAKEN TE VINDEN ZIJN.

HET GEHEIM VAN GROENENDAAL

door Mary C. Jane

9

Toen de klok op de schoorsteenmantel kwart over vier wees, sprong Liane op om naar muziekles te gaan. ,,Ik vind het erg jammer, jongens, maar ik moet er nu tussenuit."

Ted rende naar de klerenkast om haar jas te halen, dit tot stomme verbazing van Gail, die nooit had geweten dat haar broertje zo gedienstig kon zijn. Hij bracht braaf haar blauwe alpinomuts ook mee en stofte deze zelfs zorgvuldig af voordat hij hem aan haar overhandigde. Het was een heel verschil met een paar dagen geleden, toen hij de muts opzettelijk enkele keren in het zand had gegooid.

,,Laten we een eindje met Liane meelopen," stelde hij Tim voor. ,,Dan kunnen we tegelijk even in het dorp gaan kijken of het nieuwe jongensblad al uit is. Ga je mee?"

Tim voelde er wel voor en zo was het drietal weldra opgestapt. Gail en Conan ruimden samen de spellen en de glazen op.

,,Ik geloof dat ik dadelijk maar even naar huis ga om de bandrecorder te halen," fluisterde hij. ,,We hebben nog tijd genoeg om hem naar Groenendaal te brengen voor het eten."

Gail was sportief genoeg om hem te vergezellen, maar ze deed dit toch bijna met tegenzin. Het weer was niet erg geschikt om haar wat op te monteren. Er hing een koude mist en het wolkendek was zo dik, dat het al weer vroeg donker leek te zullen worden. Toen ze het oude, onbewoonde huis naderden, ging het door haar heen dat er nu toch eindelijk eens iets moest gebeuren waar ze houvast aan hadden. ,,Ik ga mee naar binnen," zei ze resoluut. ,,Ik wil weleens weten wat dat voor een gevoel geeft."

Samen slopen ze over de drempel de berookte gang van de villa binnen en even later stonden ze in de zwartgeblakerde ruimte die vroeger de woonkamer was geweest. Conan stapte voorzichtig over een paar hopen puin heen om bij de grote schoorsteenmantel te komen.

,,Heb je weleens in die schoorsteen gekeken?" vroeg Gail zacht.

,,Natuurlijk. Dat was een van de eerste dingen die ik onderzocht heb. Maar er is niets te zien. Je kijkt zo tegen de lucht aan."

Hij liep om de schoorsteen heen en ging naar de muur tussen het woongedeelte en de uitbouw. Gail volgde hem aarzelend. Ze kon haast geen hand voor ogen zien.

Klop, klop, klop. . .

Ze schrok zich een hoedje, toen ze ineens van dichtbij het griezelige geluid weer op zich af hoorde komen, dat ze de allereerste keer buiten bij het hek had gehoord. Ze sloeg haar handen voor haar mond en bleef stokstijf staan. Met kloppend hart keek ze de lege kamer rond.

Conan sprong in een wip terug naar de ingang. ,,Kom," fluisterde hij. ,,Laten we maken dat we wegkomen!"

Op hetzelfde moment hield hij zijn schreden in, zodat Gail pardoes tegen hem aan botste.

,,Wat is er aan de hand?" vroeg ze bang.

,,De deur naar de uitbouw staat open," zei hij op onderdrukte toon. ,,Ik dacht dat die was dichtgemetseld. Er moet daar iemand binnen zijn."

Een paar seconden bleven ze met hun schouders tegen de muur staan. Het kwam Gail voor dat het bonzen van haar hart nog harder klonk dan het geklop dat ze daarnet had gehoord en dit maakte haar helemaal van streek. Met een vaart sprong ze over een paar balken heen en ze stond al buiten toen Conan nog maar pas aan de terugtocht begon.

,,Eigenlijk moesten we hier op wacht blijven staan," zei hij, toen ze het hek weer hadden bereikt. ,,Dit is een prachtkans om uit te zoeken wie zich hier verscholen houdt."

Maar Gail deed niets liever dan zo snel mogelijk naar huis gaan. Ze had meer dan haar bekomst van het roekeloze avontuur. Als ze het terrein van de villa maar eerst goed en wel achter zich hadden, zou niemand gemakkelijk kunnen bewijzen dat ze daarbinnen een bezoek hadden gebracht.

Nauwelijks hadden ze de hoofdweg ingeslagen, of ze hoorden voetstappen achter zich aan komen uit de richting van de oprijlaan van Groenendaal. Juist op dat ogenblik floepten de straatlantaarns aan, zodat ze midden in een kring van helder licht stonden.

Uit de verte klonk een stem: ,,Hee, jongens, wacht eens even!"

Gail herkende de stem onmiddellijk. Het hart zonk haar in de schoenen. Het was Steve Craig!

Hij kwam regelrecht op hen af. ,,Zeg, luister eens. Zijn jullie net in dat oude huis geweest? Er werd ineens op de muur geklopt. Hebben jullie dat gedaan?"

Gail keek hem met grote ogen aan. ,,Nee," zei ze aarzelend. ,,Wij hebben helemaal niet geklopt."

* * *

KORTE INHOUD: *Als Gail Foster met haar tweelingbroers Ted en Tim en hun vriend Conan Prescott op een avond langs de leegstaande villa Groenendaal komt, hoort ze vreemde klopsignalen. De volgende dag gaat Gail naar het schuurtje in de tuin achter de villa, waar ze veel van haar vrije tijd doorbrengt. Thuis heeft ze gehoord, dat er in het dorp is ingebroken, iets dat de laatste tijd al meer is gebeurd. Ze ontmoet Conan, die vertelt dat hij is ontslagen door de tuinman Hopkins, die hij altijd hielp. Later ontmoeten ze Steve Craig, die schetsen maakt van huizen in de buurt. Op een avond horen ze stemmen in de villa en de volgende morgen ontdekken ze wielsporen op het gazon. Mevrouw Morgan, de eigenares van Groenendaal, looft een beloning uit voor wie het raadsel ontsluiert. Later horen Gail en Conan opnieuw stemmen in de villa, maar ze zien niemand. Ook van de geluiden die ze op een bandrecorder opnemen, worden ze niet veel wijzer*

„We hebben daar zo maar wat rondgekeken," vulde Conan aan. „Wat was u dan aan het doen in dat afgebrande huis?"

Steve slaakte een zucht van verlichting. „Wat een geluk dat jullie het maar waren. Dat geklop heeft me de koude kriebels bezorgd." Hij zweeg en keek bedremmeld om zich heen, terwijl de kinderen hem nieuwsgierig bleven aankijken. Als Steve dat kloppen ook niet had veroorzaakt, wie had het dan wel gedaan?

Steve keek de schemering in die zich achter de lichtkring van de straatlantaarn uitstrekte. „Ik heb mijn wagen daar geparkeerd," zei hij vriendelijk. „Zal ik jullie even thuisbrengen? Het is zulk vies weer. Onderweg zal ik jullie wel meer vertellen."

Toen ze met z'n drieën naast elkaar op de voorbank zaten, startte hij de motor niet meteen, maar leunde op zijn gemak met zijn handen op het stuurwiel en begon op zachte toon. „Weet je, ik was van plan iets uit dat oude huis te stelen. Als er niet opeens geklopt was, had ik het misschien wel gedaan ook. Ik beschouwde het helemaal niet als een echte diefstal, hoor, maar door dat geklop ben ik toch tot andere gedachten gekomen." Hij lachte als een boer die kiespijn heeft. „Het was net alsof het werd veroorzaakt door mijn eigen geweten."

„Wat had je dan willen st. . ., ik bedoel, meenemen?" vroeg Conan hem op de man af.

„Een schilderijtje," antwoordde Steve. „En wel een schilderijtje dat het eigendom van mijn grootvader is geweest."

„Van je grootvader?" vroeg Gail verwonderd. „Is hij dan familie van de Morgans geweest?"

Steve schudde zijn hoofd. „Nee, maar hij had evengoed al zijn bezittingen aan de familie Morgan nagelaten. Niemand weet precies waarom. Tot een half jaar geleden wist ik van het bestaan van dat schilderijtje niet eens af. Het is gemaakt door iemand die hoe langer hoe meer beroemd is geworden. Door Julian Gay. Nooit van gehoord? Ik was een artikel over hem aan het schrijven en toen herinnerde mijn vader zich opeens dat zijn vader, mijn grootvader dus, een schilderij van deze kunstenaar in zijn bezit had gehad. Hij zei dat de familie er nooit veel om had gegeven en dat hij het hele ding had vergeten, totdat ik over het werk van de schilder begon te praten."

„Zou je een hoop geld voor dat schilderij krijgen als je het te pakken had?" vroeg Conan.

„Geld?" Er klonk afschuw in de stem van Steve. „Je denkt toch zeker niet dat ik van plan was om het te gaan verkopen, wel? Niks hoor. Als ik dat schilderij in mijn vingers kon krijgen, zou ik het mijn hele leven bewaren. Stel je voor: een werk van Julian Gay!"

Gail keek hem met een blik vol meegevoel aan. „Je had het eigenlijk moeten hebben," zei ze vriendelijk. „Waarom zou je grootvader het eigenlijk aan de familie Morgan hebben vermaakt?"

„Ach, na de dood van mijn grootmoeder bleef hij eenzaam en oud achter. Op een goeie dag kwam hij in kennis met de Morgans en die nodigden hem al spoedig uit om eens langs te komen. Later heeft hij er verschillende keren dagen achtereen gelogeerd. Groenendaal werd als het ware zijn tweede thuis, zie je? Nou, en toen hij overleed, bleek dat hij zijn eigen woning en zijn geld en al zijn overige bezittingen aan de familie Morgan had nagelaten."

„Dan moet hij toch wel een heel erge hekel aan zijn eigen familieleden hebben gehad," opperde Gail.

„Nee, dat geloof ik niet," antwoordde Steve. „Ikzelf heb mijn grootvader niet gekend. Wat ik jullie heb verteld, is allemaal gebeurd voordat ik geboren ben. Maar mijn vader en moeder waren erg op hem gesteld. Ze hadden altijd zo goed met hem overweg gekund, dat ze niet eens zin hadden om naar een advocaat te stappen en te proberen het testament van grootvader ongeldig verklaard te krijgen. Ze vonden dat hij zelf maar moest weten wat hij met zijn eigendommen deed, zelfs al gaf hij ze allemaal weg aan totaal vreemden."

Hij bracht de motor op gang. „In ieder geval," besloot hij met een lach, „ik ben blij dat jullie daar even op bezoek kwamen. Als er niet geklopt was, had ik me misschien inderdaad aan diefstal schuldig gemaakt. Gesteld dat ik het schilderijtje had gevonden tenminste. Ik had me voorgenomen er regelrecht mee naar mevrouw Morgan te gaan en haar te vertellen wat er met dit dingetje aan de hand was. Maar eerlijk gezegd ben ik daar toch nog niet zo zeker van. Het kan best zijn dat ik voor de verleiding gezwicht was om het zonder meer te houden. Stel je voor dat ik eens op heter daad was betrapt!"

Gail vond dat het langzamerhand hoog tijd werd hem nu eens en voor al duidelijk te maken dat zij niets met het geheimzinnige geklop te maken hadden gehad, maar Conan viel haar onmiddellijk in de rede en vroeg: „Hoe was je die uitbouw eigenlijk binnengekomen?"

„O, dat was zo moeilijk niet. Het leek net alsof de deur was dichtgemetseld, maar in werkelijkheid zat er alleen maar een laagje pleisterwerk

Ze schrok zich een hoedje, toen ze ineens van dichtbij het griezelige geluid weer op zich af hoorde komen.

Conan liep zo hard de oprijlaan op, dat Gail hem haast niet bij kon houden.

over het kozijn. Dat had ik er met mijn zakmes zo van af. In de haast ben ik er niet meer toe gekomen, de deur weer te sluiten. Er zat blijkbaar iets tussen en ik was bang dat ik de hengsels zou ontwrichten. Die ouwe tuinman die ik weleens op Groenendaal heb gezien, zal het wel een vreemde gewaarwording vinden als hij morgenochtend tot de ontdekking komt dat er iemand binnen is geweest."

„Maar je kunt toch naar mevrouw Morgan toe gaan en haar vertellen hoe de vork in de steel zit?" stelde Gail voor. „Ik weet haast wel zeker dat ze het niet erg vindt en dat ze je misschien dat schilderijtje met alle plezier geeft."

Maar daar wilde Steve niet van horen. „Zodra ik hier in Langeweide kwam, heb ik haar meteen opgezocht om haar op de hoogte te stellen. Maar het is een eigenaardig mensje. Ik had haar nog maar amper verteld dat mijn grootvader dikwijls op Groenendaal was geweest, of ze bleef zo gesloten als een pot. Beter gezegd: ze werkte me haastig de deur weer uit. Ik begreep er geen snars van. Als ik haar het schilderij niet onder de neus houd, kom ik met haar geen stap verder. Dat is waarschijnlijk het enige middel om haar te laten luisteren."

„Weet je wel zeker dat het schilderijtje niet verbrand is?" informeerde Conan.

„Wie weet," zuchtte hij. „Daarover had ik nu juist graag zekerheid gehad."

Ze hadden het huis van Gail bereikt. Steve stopte en liet het tweetal uitstappen.

„Zullen we afspreken dat we dit geheimpje met zijn drieën bewaren?" vroeg hij ten afscheid

„Daar kun je op rekenen," verzekerde Conan hem. „We praten er met niemand over."

Toen de auto in het donker was verdwenen, wendde hij zich tot Gail. „Heb je gehoord wat hij over die deur zei? Dat hij hem niet meer dicht kon krijgen?"

Ze knikte bevestigend. „Maar je wilt toch niet zeggen dat je van plan bent die uitbouw ook nog binnen te gaan?"

„Het is onze enige kans, Gail. Morgen komt Hoppy natuurlijk opdagen en dan is er geen kijk meer op."

„Maar dat is toch te gek?" zei ze. „En trouwens, dat durf ik echt niet."

„Och kom. Het hoeft niet langer te duren dan een minuut of vijf. Als ik er nu maar eerst eens met mijn eigen ogen heb rondgekeken. Dan weet ik tenminste zeker of die gestolen spullen er zijn verborgen, ja of nee."

Gail schudde heftig haar hoofd. „Geen denken aan. Ik ga niet mee. Je vergeet blijkbaar dat griezelige geklop daar op die muren. Om nog maar niet te spreken van de stemmen die we in dat ellendige huis hebben gehoord. Behalve Steve moet er nog iemand anders zijn geweest."

„Hij was alleen in die uitbouw en wij waren alleen in de woonkamer," hield Conan aan. „Die geluiden moeten dus ergens anders vandaan zijn gekomen. Misschien was het wel de echo van het een of andere radiotoestel."

„Dat is leuk bedacht, maar ik weet zeker dat het geen echo was," verklaarde Gail ernstig. Of ze wilde of niet, het mysterie had haar weer helemaal te pakken. „Ligt er misschien nog een kamer boven die uitbouw? Of zit er een kelder onder, waar iemand zich kan verstoppen?"

„Er was wel een trap, maar die is versperd door stenen en balken, en de deur erheen is geblokkeerd. En een kelder heb ik op een van mijn vorige speurtochten niet kunnen ontdekken. Je ziet het dus."

Gail begon te huiveren van kou in de mistige avondlucht. Ze wilde Conan niet graag in de steek laten, maar ze had er een vreselijke hekel aan het verlaten huis nog een keer binnen te gaan. Ze kon er niets aan doen, maar ze moest telkens weer denken aan het verhaal dat Liane haar had verteld over het aardige jongetje dat een spookhuis was binnengeslopen en dat later zo'n vreemd oud mannetje was geworden.

„Toe nou," zeurde Conan. „Blijf dan alleen maar op de drempel staan, als je niet verder durft. Dan ga ik alleen wel op onderzoek uit. Dan kun jij de wacht houden en me waarschuwen als er iemand aankomt."

Hij wachtte niet eens af tot welk besluit ze zou komen. „Ik wacht na het eten op je voor het huis van Liane," zei hij vastbesloten. „Om acht uur. Zo vroeg is er op Groenendaal vast niemand."

Langzaam en onzeker ging Gail eindelijk het ouderlijk huis binnen. Ze was er nog steeds niet van overtuigd dat ze zou doen wat haar vriendje van haar verwachtte. Een nieuwtje dat ze even later van haar broers kreeg te horen, gaf de doorslag. Ted en Tim zaten met haar vader te praten, toen zij de zitkamer binnenkwam.

„Jimmy Chase zegt dat veldwachter Prescott vandaag op bezoek is geweest in een grote antiekzaak in Greenville," vertelde Ted. „Hoe heet die winkel ook al weer? O ja, het was Fowler geloof ik."

„Jimmy heeft gehoord dat hij stilletjes naar binnen is geslopen en dat hij achter in de winkel een hele tijd met meneer Fowler heeft staan praten," voegde Tim eraan toe. „De mensen dachten dat hij probeerde gestolen goed aan de man te brengen, of dat hij de dief op een of andere manier te hulp wilde komen."

Vader barstte in lachen uit. „Dat is het belachelijkste verhaal dat ik de laatste tijd heb gehoord," zei hij. „Luister nou eens, jongens. Als veldwachter Prescott met meneer Fowler heeft staan praten, kan dat maar één ding betekenen: dat hij op zoek was naar een spoor van de vermiste spullen. Wie er iets anders achter zoekt, is niet goed bij zijn hoofd."

Gail voelde dat ze bloosde, toen ze ongemerkt dit gesprek afluisterde. Dus dát was de reden waarom ze die beide woorden op het bandje hadden gehoord! „Bij Fowler" betekende „in een antiekzaak". Alleen: het was beslist niet de stem van veldwachter Prescott geweest die Conan en zij uit de luidspreker hadden horen komen. Dat was zo zeker als tweemaal twee vier is.

Er zat niets anders op: ze moest met Conan mee. Hij had gelijk. Als er ooit een kans bestond om achter het geheim van Groenendaal te komen, dan was het nu. De deur naar de uitbouw stond open. . .

HOOFDSTUK 10

OPGESLOTEN

Gail was die avond nog maar een half uurtje bij Liane op visite, toen Conan haar kwam halen. Lianes ogen stonden eerder ongerust dan nieuwsgierig, omdat Conan erop stond dat ze meteen moesten vertrekken. Gail had er een sterk vermoeden van dat haar vriendin wel begreep wat ze van plan waren.

„Ze denkt waarschijnlijk dat we weer met de bandrecorder op stap gaan," zei Conan „Ze zag er echt bang uit, vond je ook niet?"

„Ze is niet half zo bang als ik," mopperde Gail.

„O, bang ben ik niet. Alleen teleurgesteld. Een dief kan zich in die oude ruïne nergens anders verstoppen dan in de uitbouw. Toch was er niemand anders dan Steve toen dat geklop vanmiddag weer begon. Ik begin te vrezen dat we daar op Groenendaal uiteindelijk helemaal geen spoor meer vinden."

„Ik heb ondertussen ontdekt wat die twee woorden op het bandje te betekenen hebben," legde Gail hem uit. „Meneer Fowler is de eigenaar van een antiekwinkel in Greenville. Mijn broers hadden het er vanmiddag toevallig met vader over." Ze verzweeg wijselijk wat ze bij die gelegenheid te horen had gekregen.

Hij floot zacht tussen zijn tanden. „Daar zou een dief natuurlijk prima terecht kunnen om zijn gestolen spullen van de hand te doen. Misschien zijn we dan toch op de goede weg."

Het hek van Groenendaal dook als een wegversperring uit de mistige avond op, maar van het huis was niet veel meer te zien dan een vage schaduw. Conan liep zo hard de oprijlaan op, dat Gail hem haast niet bij kon houden.

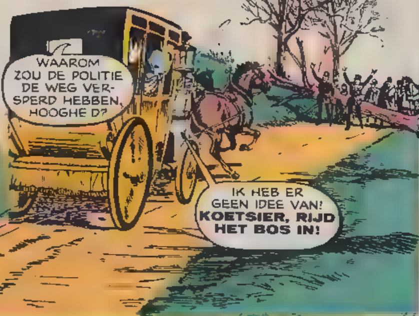
„Ik heb mijn zaklantaarn bij me, maar die gebruik ik niet voordat we goed en wel binnen zijn," zei hij. Met deze woorden schoof hij de roestige grendel voor de deur weg en duwde deze open.

„Blijf jij hier maar wachten," voegde hij er fluisterend aan toe. „Als je iemand hoort aankomen, hoef je alleen maar op de deur te tikken en dan kom ik gelijk weer naar buiten. Je hoeft helemaal niet bang te zijn. Ik ben immers al een paar keer in deze hoek van het gebouw geweest. Ik heb het zaakje gauw genoeg bekeken."

WORDT VERVOLGD

Prinses

BELINDA WIST DAT EEN HUWELIJK TUSSEN HAAR ZUS SOPHIA EN PRINS KRAUTZ EEN RAMP ZOU BETEKENEN VOOR RUVENIA. OM DAT TE BEWIJZEN WAS ZE OP ZOEK NAAR EEN DOCUMENT, VERBORGEN IN DE VILLA VAN DE EERSTE MINISTER MAAR ONDERWEG DAARHEEN..
WAAROM ZOU DE POLITIE DE WEG VERSPERD HEBBEN, HOOGHEID?
IK HEB ER GEEN IDEE VAN! **KOETSIER, RIJD HET BOS IN!**

DE KOETSIER GEHOORZAAMDE ONMIDDELLIJK AAN HET BEVEL

ZE MAKEN ZICH GEREED ONS TE ACHTERVOLGEN!
WAARSCHIJNLIJK IS KOLONEL BOMBERG ONTSNAPT EN ZIT HIJ HIERACHTER! WE HEBBEN NOG MAAR ÉÉN KANS.

VLAK DAAR OP OPENDE BELINDA HET PORTIER..
VLUG, SPRINGEN!

EVEN LATER..
DAAR GAAT DE KOETS! NU MOETEN WE LOPEN NAAR HET HUIS VAN GRAAF FALSTEIN!
VLUG, IK WIL WETEN WAT HIERACHTER ZIT!

DE KOETS STOND INTUSSEN ST
BRENG DE PRINSES TERUG NAAR HET PALEIS! ZIJ IS ZIEK EN MOET BEHANDELD WORDEN!
DUS DAT IS HET! DAN MOET KOLONEL BOMBERG ONTSNAPT ZIJN!

NATUURLIJK HEEFT HIJ GRAAF FALSTEIN INGELICHT! DAT BETEKENT DAT MIJN TAAK NOG MOEILIJKER WORDT!

Ondeugd

BELINDA HAD GELIJK. TERWIJL ZIJ NAAR HET HUIS VAN DE GRAAF LIEP...

...STOOF KOLONEL BOMBERG ER OP ZIJN PAARD HEEN!

BELINDA MOEST ZIEN BINNEN TE KOMEN. ZE HAD NOG MAAR WEINIG TIJD.

IS DAT HET HUIS VAN GRAAF FALSTEIN, DE EERSTE MINISTER?

EN MOETEN WE DAAR INBREKEN?

ER MOET EEN DOCUMENT VERBORGEN ZIJN DAT VAN BELANG IS VOOR ONS LAND!

BELINDA KON HAAR VRIENDEN NIET UITLEGGEN DAT ZE HET HUWELIJK TUSSEN HAAR ZUS EN PRINS KRAUTZ WILDE VERHINDEREN. SLECHTS ALS ZE DAT DOCUMENT IN HANDEN HAD, KON ZE SOPHIA VAN GEDACHTEN DOEN VERANDEREN

EVEN LATER.

NOOIT GEDACHT NOG EENS EEN PRINSES OP MIJN SCHOUDERS TE HEBBEN!

AAN DE ANDERE KANT

ZE RENDEN OVER HET GAZON NAAR HET HUIS

HET IS EEN GROOT HUIS! HOE ZULLEN WE OOIT DAT DOCUMENT VINDEN?

DE RAMEN ZIJN OP SLOT!

SST, LUISTER!

ZULLEN WE DOOR DE DEUR GAAN?

LAAT NIEMAND HET TERREIN ROND DIT HUIS BETREDEN!

KOLONEL BOMBERG!

VLUG, DE BRANDTRAP!

NAAR HET DAK! DAAR ZIJN WE VOORLOPIG VEILIG!

KOLONEL BOMBERG VERWACHT ONS! HIJ WAARSCHUWT DE BEDIENDEN!

HOE KOMEN WE VANHIER UIT HET HUIS BINNEN?

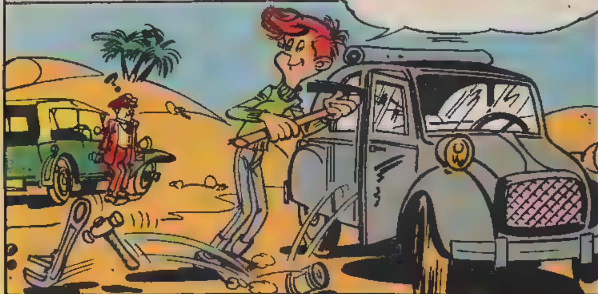
DAT LUKT NOOIT!

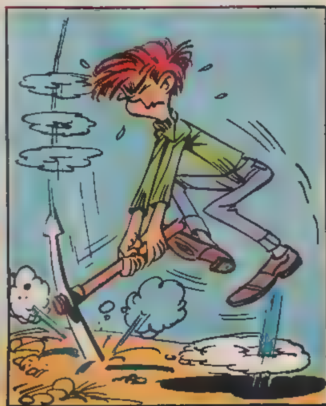
WACHT EVEN, IK HEB EEN IDEE!

Kareltje Sprint

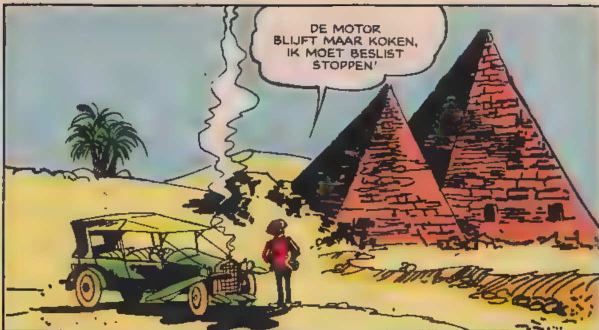

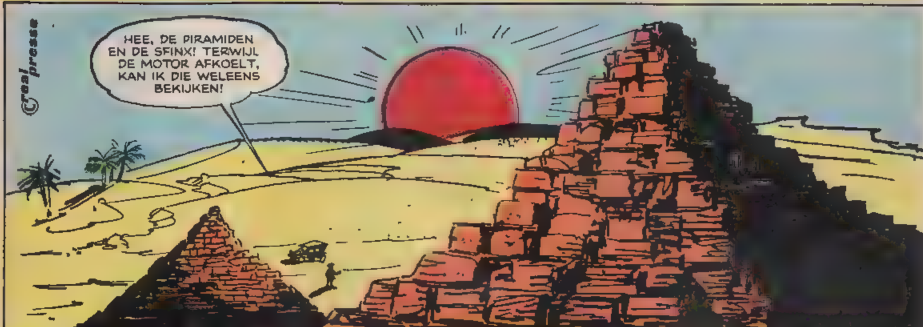

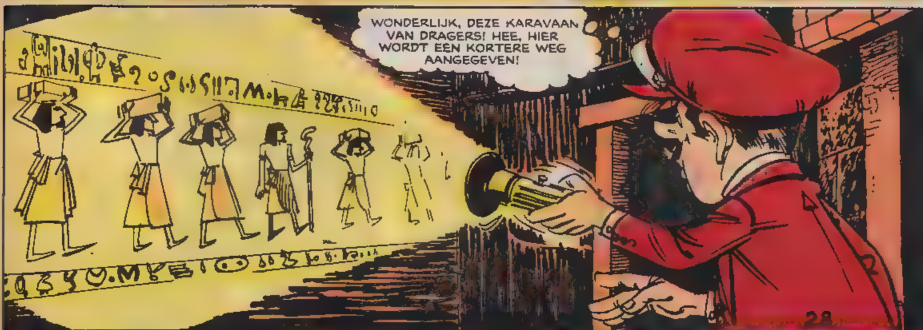

KARELTJE GING DE HEER KWARANTA VOORBIJ EN VERDWEEN. KWARANTA VOLGDE, KWAM IN EGYPTE EN DAAR...

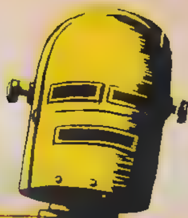

DE MOTOR BLIJFT MAAR KOKEN, IK MOET BESLIST STOPPEN'

©real presse
HEE, DE PIRAMIDEN EN DE SFINX! TERWIJL DE MOTOR AFKOELT, KAN IK DIE WELEENS BEKIJKEN!

SINDS MIJN JEUGD BEN IK AL GEK OP ARCHEOLOGIE!

WONDERLIJK, DEZE KARAVAAN VAN DRAGERS! HEE, HIER WORDT EEN KORTERE WEG AANGEGEVEN!
28

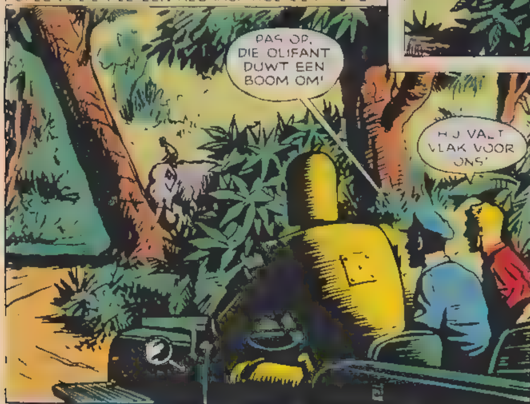
DE MAN VAN STAAL

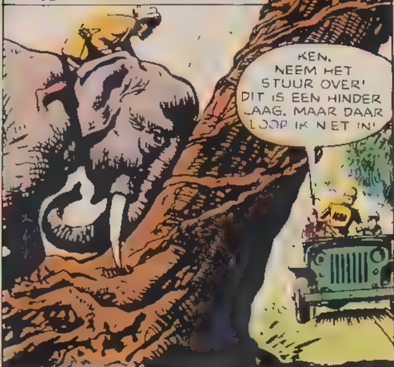

TED, KEN EN ARCHIE ZIJN OP HET EILAND SUJANA. DAAR ZIEN ZE HOE VREEMDE VLIEGENDE MONSTERS DE RUBBERPLANTAGE VAN HUN VRIEND DAN TU VERWOESTEN. ZE GAAN OP ZOEK NAAR EEN ZEKERE VARAN, DIE MEER VAN DE ZAAK SCHIJNT TE WETEN.

HET VOLGENDE OGENBLIK...
HELP! DE STALEN REUS GOOIT DE BOOM TERUG.
WE... WE ZIJN GERED!

IEMAND WIL NIET DAT WIJ MET VARAN SPREKEN EN PROBEERT ONS TEGEN TE HOUDEN.

TED HEEFT GELIJK. IN HET STADJE BIJ DE RIVIER ZEGT VARAN:
ALS GE WILT DAT DE DRAKEN NIET TERUGKOMEN, BESCHERM MIJ DAN TEGEN DE BLANKEN EN HUN STALEN REUS!
WE ZULLEN U BESCHERMEN!

EVEN LATER...
DAAR IS VARAN!
STOP! RIJ NIET VERDER!

OP DAT MOMENT KOMT EEN WOESTE MENIGTE OP HEN AF...
VERNIETIG HEN! ANDERS VERNIETIGEN DE DRAKEN ONS!
KEER DE JEEP! ZE WILLEN ONS VERMOORDEN!

TED NEEMT VLUG EEN BESLUIT.
NAAR HET JACHT! WE KUNNEN VARAN NIET GRIJPEN ZOLANG DEZE MENIGTE HEM BESCHERMT!

MAAR KEREN VAN DE JEEP KOST TIJD EN DE BENDE IS AL VLAK BIJ HEN!
WE ZIJN VERLOREN! ZE ZIJN MET HONDERDEN!
WE ZULLEN VLUG IETS MOETEN BEDENKEN!

RAZEND SNEL BEDIENT TED ZIJN ZENDER.
DRIJF HET VEE OP DE MENIGTE IN, ARCHIE!

VIA ARCHIES LUIDSPREKER JAAGT TED DE DIEREN OP...
HUUUUIJJ! HOEEEIJJ!
LAAT OOK DE KIPPEN LOS, ARCHIE!

WILD FLADDEREND VLIEGEN DE DIEREN WEG.
ALS ALLES GOEDGAAT, STAAT ONZE VRIEND VARAN EEN BITTERE TELEURSTELLING TE WACHTEN!

Wie puzzelt er mee?

OPLOSSINGEN VAN DE PUZZELS UIT NUMMER 38

RAADSEL

Een bezem

Zoekpuzzel

Van links naar rechts: vink, gans, uil, zwaan, snip, eend, roek, merel, raaf, ara en gier.

Van boven naar beneden: uiver, sijs, pauw, kraai, valk, duif, mus, kip, arend, gaai en haan.

Je ziet wel, dat op elke rij een vogelnaam staat.

Visitekaartjes

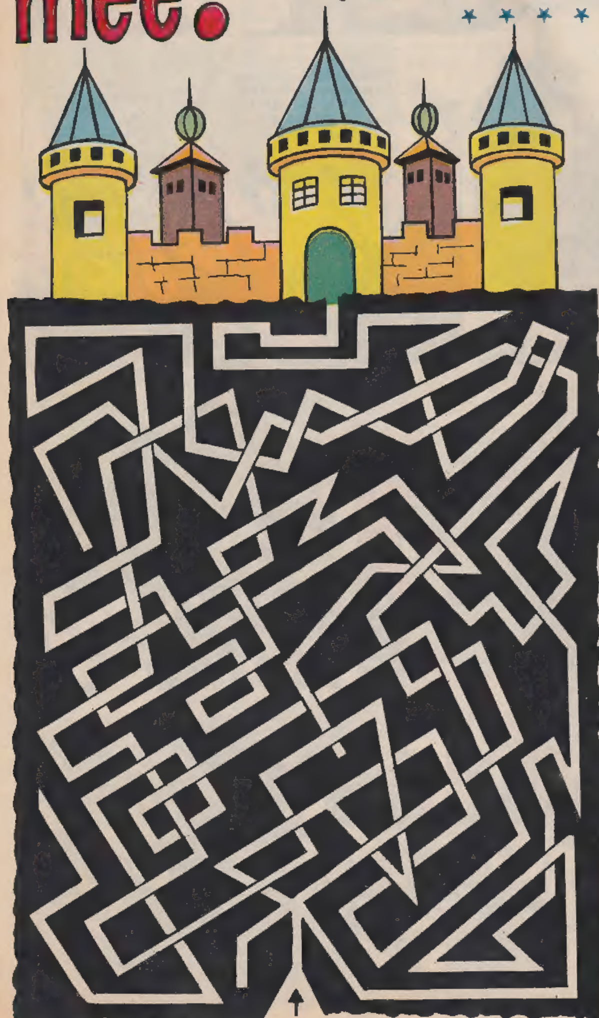
1. STRAATMAKER
2. SCHEEPSBOUWER
3. SCHOORSTEENVEGER

Plaatsnamenpuzzel

B O E K A R E S T
H *E* L S I N K I
L I *V* E R P O O L
A L G *I* E R S
B R E M *E* N

De schuin gedrukte letters vormen de namen BART, HENK, LEO, LIES en BEN.

* * * * * * * * *

DUBBELWOORDEN

Hier is weer eens een rijtje dubbelwoorden, waarvan de eerste betekenis al gegeven is. Jullie moeten dus bedenken wat de tweede betekenis is.

ORDE is regelmaat, maar ook...

NAGEL is een deel van de vinger, maar ook...

WEEK is een tijdvak, maar ook...

BONT is een dierevacht, maar ook...

GRAM is een gewicht, maar ook...

KLAAR is gereed, maar ook...

* * *

REKENEN MET WOORDEN

Wat betekent X, als je weet dat:
(a—b) + (c—d) + (e—f) + (g—h) + (i—j) = X

a = breekbaar
b = prachtige bloem
c = vet van de melk
d = broer van een van je ouders
e = voorzetsel
f = verwijderd
g = grootvader
h = vader
i = mannetjesbij
j = slede

* * *

WIE WEET DE WEG NAAR HET KASTEEL?

HET GROOTSTE HOTEL TER WERELD

Een van de luxekamers van het hotel. Koningin Elizabeth van Engeland heeft hier gelogeerd.

Het Conrad-Hiltonhotel aan de Michigan Avenue in Chicago.

In de Noordamerikaanse stad Chicago, aan de brede Michigan Avenue, staat het Conrad-Hiltonhotel, op dit ogenblik het grootste hotel ter wereld. Het gebouw bestaat uit twaalf wolkenkrabbers, ieder vijfentwintig verdiepingen hoog. Het werd in 1927 gebouwd en heette toen het Stevenshotel; in 1945 werd het gekocht door de bekende hotelmagnaat Conrad Hilton en vanaf die tijd draagt dit reuzenhotel de naam „The Conrad Hilton Hotel".

Om een indruk te krijgen van de grootte van deze hotelstad moet men weten, dat het hotel precies drieduizend kamers telt. Dat betekent, dat iemand die zin zou hebben in elke kamer één nacht te slapen, daarvoor welgeteld acht jaar nodig zou hebben. Verder bevat het hotel dertig conversatiezalen, zeven reusachtige balzalen en vijfenveertig voorraadkamers.

Nog een paar cijfers, die een indruk geven van de grootte: de totale vloeroppervlakte bedraagt vierhonderdvijftigduizend vierkante meter. Als alle tapijten van het hotel achter elkaar gelegd zouden worden, dan zouden zij tezamen een loper vormen van meer dan zestig kilometer lang.

Het hotel bezit een eigen wasserij, waar per dag driehonderdachtentwintigduizend stuks goed gewassen en gestreken worden en die daarmee tegelijk de grootste wasserij ter wereld is.

De telefooncentrale van het Conrad-Hiltonhotel behandelt per uur gemiddeld drieduizend aanvragen (dat is het gemiddelde voor een stad van vijfendertigduizend inwoners). Bij de eigen technische dienst van het hotel zijn tweehonderdzestig mensen in dienst. Dat mag ook wel, want er bevindt zich een reusachtig aantal elektrische apparaten in het hotel, die dagelijks onderhoud nodig hebben. Zo zijn er vierduizend telefoontoestellen, drieduizend radio's en achtentwintighonderd televisietoestellen aanwezig.

Op een van de hoogste verdiepingen van het hotel bevindt zich de medische dienst, bestaande uit twee doktoren en vijf verpleegsters. Zij hebben de beschikking over twee operatiezalen en een voorraad van de allermodernste apparatuur.

Het is in dit reuzenhotel niet zo moeilijk om ongezien binnen te komen en zijn gang te gaan. De detectives die aan het hotel verbonden zijn, voeren dan ook een dagelijkse strijd tegen mensen, die voor niets willen overnachten of proberen er met goederen uit het hotel vandoor te gaan.

Wie eens in het Hiltonhotel in Chicago wil overnachten, moet er wel rekening mee houden, dat hij drie tot vier maanden van tevoren een kamer bespreekt, want anders vist hij achter het net.

Op het dak van het hotel is een helihaven aangelegd.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.